

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 St 345056 18 St
Tuzla, 26.07.2024. godine

Općinski sud u Tuzli, stečajni sudija Vedran Milašinović, u stečajnom postupku nad imovinom dužnika "KOKSNO HEMIJSKI KOMBINAT" d.d. Lukavac u stečaju, dana 26.07.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Utvrđuje se da je odricanjem povjerioca "Coast line Commodities Ltd" Malta prava na odvojeno namirenje iz predmeta razlučnog prava došlo do povećanja visine potraživanja sa kojim povjerilac učestvuje sa pravom glasa na skupštini povjerilaca i to za iznos priznatnog potraživanja za koji se povjerilac odrekao prava na odvojeno namirenje.

Obrazloženje

Podneskom od 12.07.2024. godine povjerilac "Coast line Commodities Ltd" Malta, putem punomoćnika advokata Faika Muhića iz Tuzle, je obavijestio sud da je ugovorima o prenosu potraživanja povjerilac preuzeo priznata potraživanja od Grada Lukavac u iznosu od 2.240.966,30 KM, Lukavactrans d.d. Lukavac u stečaju u iznosu od 1.583.694,11 KM, ZZ „Ratar“ Brka, Brčko u stečaju u iznosu od 518.937,25 KM, Inkometal Zurich u iznosu od 3.060.154,83 KM i Kemokompleks d.o.o. Zagreb u iznosu od 7.198.596,28 KM, te kako neka od navedenih potraživanja pripadaju kategoriji razlučnih potraživanja da se novi povjerilac "Coast line Commodities Ltd" Malta odriče prava na odvojeno namirenje.

U podnesku od 17.07.2024. godine povjerilac "Coast line Commodities Ltd" Malta putem punomoćnika ističe da je otkupom potraživanja od ranijih stečajnih povjerilaca u ovom postupku stekao potraživanja u ukupnom iznosu od 15.926.231 KM, da je struktura tih potraživanja bila različita jer se neka od potraživanja vode kao razlučna potraživanja a neka kao potraživanja općeg isplatnog reda, a da se isto društvo ranijim podneskom odreklo prava na odvojeno namirenje i da sa cjelokupnim potraživanjem traži da se namiri kao i ostali povjerioci općeg isplatnog reda, te da se iz navedenog razloga prilikom glasanja na skupštini povjerilaca ovom društvu priznaju glasačka prava u visini njegovih potraživanja.

Odredbom člana 28 stav 2 Zakona o stečajnom postupku (Objavljeno u "Sl. novine FBiH", br. 29 od 30 juna 2003, 32/04, 42/06, 52/18 – u daljem tekstu „ZOS“) je propisano da pravo glasa u skupštini povjerilaca imaju povjerioci koji su prijavili svoja potraživanja, a koje nije osporio stečajni upravnik ili neko od povjerilaca s pravom glasa, povjerioci nižih isplatnih redova nemaju pravo glasa, a pravo glasa razlučnih povjerilaca je, u smislu člana 39 ovog zakona, ograničeno na iznos s kojim se oni pojavljuju kao stečajni povjerioci. Odredbama člana 39 Zakona koji nosi naslov „razlučni povjerioci kao stečajni povjerioci“ je propisano da razlučni povjerioci mogu biti stečajni povjerioci ako im je stečajni dužnik i lično odgovoran, a oni imaju pravo na srazmjerno namirenje iz stečajne mase samo ako se odreknu odvojenog namirenja ili se nisu uspjeli odvojeno namiriti u cjelini ili djelimično, u kom se slučaju namiruju srazmjerno visini neizmirenog dijela svog potraživanja. Shodno odredbi člana 28 stav 4 ZOS odluke na skupštini povjerilaca se donose većinom prisutnih povjerilaca, s tim da suma iznosa potraživanja povjerilaca koji su glasali za odluku mora biti veća od polovine sume iznosa potraživanja prisutnih povjerilaca.

Skupština povjerilaca je najviši organ povjerilačke autonomije u stečajnom postupku, koja donosi odluke o načinu i uslovima unovčenja stečajne mase, razmatra izvještaje stečajnog upravnika i odlučuje o drugim pitanjima iz svoje nadležnosti bitnim za stečajni postupak. Na skupštini povjerilaca pravo glasa imaju stečajni povjerioci kojima potraživanja nisu osporena. Razlučni povjerioci, u pravilu,

nemaju pravo glasa na skupštini, jer imaju pravo na odvojeno namirenje na nekom određenom predmetu stečajne mase (član 38 ZOS), tako da se smatra da nemaju dovoljan interes da učestvuju u donošenju odluka na skupštini povjerilaca.

Međutim, shodno odredbi člana 28 stav 2 ZOS različni povjerioci imaju pravo glasa na skupštini u iznosu sa kojim se pojavljuju kao stečajni povjerioci u smislu člana 39 istog zakona, dakle ako im je stečajni dužnik i lično odgovoran (što znači da imaju priznato novčano potraživanje prema stečajnom dužniku) i ako se odreknu odvojenog namirenja ili se nisu uspjeli odvojeno namiriti (iz predmeta razlučnog prava) u cjelosti ili djelimično.

Dakle, u smislu odredaba člana 28 stav 2 i člana 39 ZOS, kada se različni povjerilac odrekne prava na odvojeno namirenje, ima mu se priznati pravo glasa na skupštini povjerilaca, u visini priznatog potraživanja u pogledu kojeg se odrekao prava na odvojeno namirenje.

Ovakav stav je u skladu i sa javno dostupnom sudskom praksom i stručnim materijalima iz oblasti stečajnog prava.

Tako se npr. u Modulu objavljenom od strane Centra za edukaciju sudija i tužilaca RS pod nazivom „Položaj razlučnih povjerilaca u stečajnom postupku“ navodi da različni povjerilac: Pravo glasa na skupštini povjerilaca i pravo osporavanja potraživanja drugim povjeriocima ima samo za iznos za koji se pojavljuje kao stečajni povjerilac (član 28 stav 2), a ima prava stečajnih povjerilaca samo ako im je stečajni dužnik, dužnik iz tražbine (lično odgovoran – član 39) i to u iznosu svog potraživanja za koje su se odrekli svog razlučnog prava.¹

U odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: Pž-5896/15-3 od 15.09.2015. godine se navodi sljedeće: „Naime, vidljivo je i da je stečajni sudac u vezi prava glasa razlučnog vjerovnika I. d.d. ukazao na pravomoćno rješenje ovog suda poslovni broj Pž-587/14 od 11.02.2014. godine pa se taj dio oba žalitelja ukazao neosnovanim. U navedenom rješenju je zauzet stav da pravo glasa na skupštinama vjerovnika ne može pripadati svakom razlučnom vjerovniku, jer on ima pravo odvojenog namirenja svoje tražbine, neovisno o samom stečajnom postupku. Tek u slučaju ukoliko se odrekne prava na odvojeno namirenje ili ustvrdi kako se u određenom dijelu svoje tražbine neće uspjati namiriti, razlučni vjerovnik postaje stečajni vjerovnik, i to u iznosu za koji se odrekao prava na odvojeno namirenje odnosno za koji se ustvrdio da se neće uspjati odvojeno namiriti (čl. 173 st. 5 SZ-a), pa u tom iznosu ima i pravo glasa na skupštinama vjerovnika“.

U odluci istog suda broj: 26 Pž-1962/2023-2 od 06.07.2023. godine se navodi: „Razlučni povjerioci imaju pravo glasa kao stečajni samo ako im je dužnik i osobno odgovoran i ako se odreknu svog prava na odvojeno namirenje“.²

S obzirom da je ovaj povjerilac i ranije bio stečajni povjerilac općeg isplatnog reda, kod činjenice da se u cjelosti odrekao prava na odvojeno namirenje iz predmeta razlučnog prava, kod računanja njegovog prava glasa sa aspekta potraživanja ima se takođe uzeti u obzir i visina potraživanja u pogledu koje se odrekao prava na odvojeno namirenje (a što takođe ima uticaj i na povećanje ukupne sume potraživanja prisutnih povjerilaca na skupštini povjerilaca kojoj isti prisustvuje), te je slijedom svega navedenog, sud donio odluku kao u dispozitivu.

Stečajni sudija
Vedran Milašinović

Pouka o pravu na izjavljivanje pravnog lijeka:

Protiv ovog rješenja je dozvoljeno izjaviti žalbu Kantonalnom sudu u Tuzli, koja se podnosi putem Općinskog suda u Tuzli, u roku od osam dana od dostavljanja rješenja, u dovoljnom broju primjeraka.

¹ (javno dostupno na web adresi <http://www.rs.cest.gov.ba/index.php/cest-usaid-file/steajni-upravnici/modul-2-1/lok-13/338-polozej-razlucnih-povjerilaca/file>)

² Odluke javno dostupne na web stranici <https://sudskapraksa.csp.vsrh.hr/home>